

بنام خداوند جان و خرد

درباره هستی‌شناسی وجود اجتماعی

اثر: گئورک لوکاج

ترجمه از: زیبا جبلی

لوكاج، جورج، ۱۸۸۵ - ۱۹۷۱.	سرشناسه
درباره هستی‌شناسی وجود اجتماعی / اثر گئورگ لوكاج؛ ترجمه زبای جبلی.	عنوان و نام پدیدآور
تهران: شفیعی، ۱۳۹۷.	مشخصات نشر
ص. ۵۸۴	مشخصات ظاهری
۹۷۸-۹۶۴-۷۸۴۳-۵۷-۷	شابک
فیبا	وضعیت فهرست نویسی
عنوان اصلی: <i>Zur Ontologie des gesellschaftlichen Seins</i> , c.	یادداشت
هستی‌شناسی	موضوع
Ontology	موضوع
جلی، زبای، -، ۱۳۴۵	شناسه افزوده
۱۳۹۷/۴۵۹-۳۱۸ABD	ردی بندی کنگره
۱۱۱	ردی بندی دیوبی
۵۴۳۳۳۲۲	شماره کتابشناسی ملی

درباره هستی‌شناسی وجود اجتماعی

نویسنده: گئورگ لوكاج

مترجم: زبای جبلی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۷

حروف چینی: راهشہاب

چاپ و صحافی: هورنو

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

حق چاپ و نشر برای انتشارات شفیعی محفوظ است

انتشارات شفیعی: تهران، میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید، ساختمان

اردیبهشت، شماره ۶۵، طبقه همکف، تلفن: ۰۶۴۹۴۶۵۴

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۸۴۳-۵۷-۷

فهرست

۵	یادداشت مترجم
۷	- هگل ۱
۸۹	- هستی‌شناسی دیالکتیک هگل ۲
۱۵۸	- مقدمات روش‌شناسانه
۲۴۹	- تاریخمندی و جامعیت نظری
۳۸۹	- کار به مثابة ایجاد کننده‌ای فرجام‌شناسانه
۴۵۲	- کار به مثابة الگوئی برای پراتیک اجتماعی

یادداشت مترجم

گورگ لوکاچ، فیلسوف داهی مجاری در تَصنیف حاضر خود: درباره هستی‌شناسی وجود اجتماعی، به ویژه در فصل اول آن، فعالیت پرشاخه هگل و دستاوردهای فلسفی دامنه‌دارش را برجسته می‌سازد و می‌کوشد با کمند سخن، دیالکتیک او را در سیر پر تضاریس عرصه اجتماعی و اقتصادی نشان دهد.

در همین مفهوم گرتسن، اندیشمند بزرگ قرن نوزدهم روسیه خاطرنشان می‌سازد: «دیالکتیک هگل، به رغم چهره دوگانه و نشان کلاه‌خود نظامی پروسی پروتستانی اش، دژکوب دهشتناکی است؛ هر چیزی را باطل می‌سازد و هر آنچه که بازدارنده‌ای از عقل و خرد باشد را از میان بر می‌دارد.»^۱

همان‌طور که می‌دانیم هگل در فنomenology روح خود با نقل قول از دیدرو مدلل می‌سازد که دیالکتیک به مثابه غنای آگاهی ذهنی نه تنها نتیجه فلسفه‌ورزی انتزاعی، بلکه در عین حال محصول آگاهی اجتماعی است. و در علم منطق خود تاکید می‌کند که حقیقت، چیزی جز پرسه منطقی (به عبارت دیگر: تاریخی) نیست که در تکامل خود به ایده مطلق ختم می‌شود. این ایده مطلق در آثار مارکس و انگلس، تجسم خود را در رسالت تاریخی پرولتاپریا می‌یابد.

پرداختن تفتنی به فلسفه و دیالکتیک هگل، هر آینه تشبيه صائب

خانم شهرنوش پارسی‌پور، اندیشمنده و جامعه‌شناس برجسته را به کار بریم، شبیه به نقش قالی‌های ایرانی و خطوطی می‌شود که در این قالی‌ها در هر جهت در حرکت‌اند، اما هرگز به مقصدی یا معنایی نزدیک نمی‌شوند. به این خاطر است که درک دیالکتیک هگل برای جماعت عالم نمایان که فاقد دیدی تاریخی‌اند و در غرض ورزی‌های خود نمی‌خواهند تکامل خود - آگاهی انسان در پویه تاریخ را به طور علمی دنبال کنند ناممکن است. ریشارد واگنر و یسمارک نیز از جمله کسانی بودند که بدون اینکه توفیقی در این راه بیابند کوشیدند چیزی از او دستگیرشان شود.

لوکاچ در ادامه بررسی خود، استنباط هگل از نقش کار در پیدایش فردیت انسان که سرانجام در جامعه مدنی تبلور می‌یابد را دنبال می‌کند. **لوکاچ** در عین حال نشان می‌دهد: ژرفترین، عینی‌ترین و انکارناپذیرترین ضابطه، مبین آنست که پیشرفت جوامع باید با رشد بارآوری کار اجتماعی سنجیده شود. و سرمایه‌داری که به مرحله گندیدگی و طفیلی‌گری خود پا نهاده است امروزه به بزرگترین مانع چنین بارآوری‌بی تبدیل شده است.

لوکاچ در تصنیف حاضر فقط افسانه روزگار خود را نمی‌گوید، بلکه با کند و کاو در تکامل آتی جامعه بشری در پرتو ارزش - اضافی، خواننده را با گالری زنده‌ای از مقولات اجتماعی و اقتصادی که از رصدخانه حقیقت و تکامل تاریخی به آن نگریسته شده است، آشنا می‌سازد.